

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

30. Ablegatorum Urbis in Hollandia negotiatio. Et querela de Principe. Quid
sparsum Amstelodami.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1659.

dari, ut opportunè adhuc exitio patriæ totius antevertant. Honestam compositionem nullatenus desperatam esse, & hanc authoribus se, ac prudente quovis, *Sed frustra.* conatibus adeò exitiosis longè præferendam. Effectum si qui præsentés sint, spondere nequeant, revertantur sinè mora Monasterium, disponant Concives, audent benè consulentibus, & suæ ac posterorum omnium consulant salutem. Recipiunt id Delegati & Monasterium abeunt eventum tentaturi: sed quod surdis canere, nec conceptam de Batavis spem deposituri civés viderentur, re infectâ Coesfeldiam redire noluerunt.

Interea *Fitzenus* ac *Clutius* tendente *30.* frustra in dias transituris Principe (nam *Ablegatorum* quacunque demum via intercipi, capti *Urbis in* vosque attineri jusserat) feliciter dilapsi *Hollandia* in Belgium penetrarant; Per Urbes & *negotio.* oppida Transsalanæ, Gelriæ & Hollandiæ cursitantes, enormitatem iniuriæ exaggerant, quâ Princeps immerentes persequatur. Haud sanè meritum à Cæsare & Imperio superioribus bellis *Monasterium*, ut sententiâ & quidem præcipitanter, omissoque juris & judiciorum ordine, ceu à partibus pronunciatâ, tam iniquè læderetur. Et quem non in admirationem raperet, Civitatem eam, cujus indubitata sit libertas Magistratum eligendi,

Ff 5

quæ

1659.

quæ mero, mixtòque Imperio gaudeat
 quæ jus paciscendi, ac tæderis Hanseati-
 tici à seculis possederit, alienâ tantum
 libidine, jure clavium, portarum, val-
 lorum nunc tandem exui, eique vici-
 verti defensionem adversus injustam Prin-
 cipis sui offensam? si Principi offendere
 liceat, cur Civitas defendere prohibeatur?
 Adhæc molestè admodum gravari se
 non paucis, quorum hæc ferè capta
 erant.

Et que-
 rela de
 Princi-
 pe.

*Privilegium Patriæ non observari
 Principem cum exteris absque Ordinum
 consensu fœdera componere. Et quam-
 vis in concordia cum Cathedrali Colle-
 gio, electionis tempore erectâ, per ad-
 jectam tunc clausulam (quoad fieri po-
 test) hujusmodi transgressionem san-
 velit, id tamen cedere in præjudicium
 evidens Ordinum Patriæ & cumprimis
 Monasterij, cæterarumque Civitatum.
 In Comitibus Provincialibus solam at-
 tendi pluralitatem suffragiorum; atque
 ideo Civitates non amplius esse Consul-
 tatores, sed dici auscultatores aliorum
 à quibus etiam velut umbra, nec ple-
 nis fiant. Adhæc Monasterium ab omni
 communicatione, deputatione, commis-
 sione, relatione, publicis istiusmodi acti-
 bus excludi. Pinguiora prædia, seu
 villas, à tributis eximi; prætextu quo-*

dem moderationis, at solâ Principis, Collegij Cathedralis, ac Nobilium utilitate; ingenti verò cum reliquorum omnium & imprimis Ordinis Civici detrimento. Erario publico Principem solum dominari. Eius pecunias in militiam, legationes, tractatus converti adversus ipsam Civitatem; & interim Creditoribus (quos inter Civis & Urbis incola sive laicus, sive sacer) pro dolor! solvi nihil. Cives extra Urbem in litem evocari, contra ipsa Pontificum indulta; & Tribunalia, pro unius Principis lubitu, alio transferri. Justitiam ac solutionem debitorum impediri; decretas immissiones, executionesque studiose prorogari; & res jam ante judicatas aliis denuò Judicibus committi, ut cives suo sic iure frustrati, paulatim ad incitas redigantur. Armilustrio, stipendiis militum, & similibus adhibitos fuisse semper Ordines Diocesanos, & imprimis Civitatem. At hodie dum contemptim omnes præteriri.

Hæc & id genus plura passim obvium cuiquæ venditabant, velut novæ commiserationis pabulum, quò facilius vel ita sollicitatos Urbanorum animos ad ferendæ opis accelerationem permoverent. Et quanquam Princeps multa ex his negabat,

659.

*Quid
sparsum
Amste-
lodami.*

452. CHRISTOPH. BERNARD.

gabatur, plura interpretabatur, certe, quod onus sentirent, nec Judices, nec superiores esse Batavos, unum ad Caesarem pertinere; quod avidis tamen auribus planctum hujusmodi exciperet plebs, audentius continuabatur. Amstelodami ad aedes Cortenhovij viri Consularis mitebatur nullo authore hæc oda.

*Offeruntur claves Vicinae & Sociæ
Metropolis Westphaliæ.*

Subire nolentis Papisticum jugum.

Occasio præsto est. Mox fallens.

Accipe Batavia, ne præripiat Suecia.

Præveniens gaudebit.

Subsequens dolebit.

*Propera, festina. Tenta leviter, obtinebis
perenniter.*

Applaudet Germania.

Silebit Austria.

Augebitur, firmabitur Batavia.

31.

*C. Bern.
Caesare
inter-
pellat.*

Eodem tempore Knoestius & Socii Viennæ laborabant, ut si sententiam retractare nollet Imperator, executione saltem judicati supersederet. Sed frustra. Jam enim antè per suos explicarat Princeps: Testatos identidem Confederatarum Belgij Provinciarum Ordines, si controversiam Monasteriensem autoritate Caesaris contingeret terminari tanquam alienæ non ultra se immixturos. Nunç igitur operæ pretium videri, ut hæc apud

608